

„Vilnius – paslaptingas sakmių, padavimų ir legendų miestas“

6c klasė

Projekto vadovė lietuvių kalbos mokytoja metodininkė Jovita Brikiienė

„Vilnius yra mano gimtasis miestas, jame aš gyvenu. Vadinasi, didžioji dalis mano gyvenimo įvykių yra nutikę Vilniuje. Apie šį miestą yra sukurta daug paslaptingu sakmių, padavimų ir legendų. Taigi, Vilnius – paslaptingas sakmių, padavimų ir legendų miestas“. Taip ir vadinosi mūsų patyriminis projektas „Atrask Vilnių“. Mūsų klasė domėjosi Gedimino gynybinio bokšto ir paties kunigaikščio valdymo istorija.

Pirmojo mūsų susitikimo metu, skaitydami ir analizuodami B. Sruogos „Giesmė apie Gediminą“, V. Mozuriūno „Legendą apie Vilniaus pilį“, žiūrėdami animuotas sakmes, padavimus ir legendas apie Vilniaus miesto įkūrimą, išsiaiškinome svarbiausius padavimų, sakmių ir legendų skirtumus, ištyrėme realaus ir sakmiško pasaulio ribas, piešėme Vilniaus miesto simbolius. Vienu iš jų paminėjome ir Zygimanto Augusto progimnaziją. Mums tai – svarbiausias objektas. O svarbiausia – valgydami klasėje picas, pajutome kolektyvinę dvasią, sužinojome, koks prieskonis klasės draugui patinka, mokėmės ne tik nusipirkti, bet ir pasidalinti. Darbo rezultatas matomas įmautėse (piešiniai, lentelės, mintys apie Vilnių).

Antrasis mūsų susitikimas buvo dar smagesnis. Apsilankę Gedimino pilies bokšte, sužinojome, kad medžių, augančių aplink pilį, tada taip pat nebuvo, jog negalėtų pasislėpti priešai. Mes taip pat bendruomeniškai stebėjome į kalną sunkiai kopiančią klasės vadovę. Sužinojome, kad pirmasis pilį pastatė ne Gediminas, o Vytautas, ji buvo medinė. Tik vėliau kunigaikštis Gediminas atstatė sudegusią. Supratome, kad baltų dievai nebuvo tokie rūstūs, kaip rašoma legendose, ir pilies tvirtumo garantui pakako jaunos mergaitės lauko gėlių puokštės, lietuvaitės paaukoti nereikėjo. Ir vėlgi, svarbiausia ir įdomiausia buvo pati kelionė. Prieš edukaciją aplankėme kafių kavinę, paragavome skaniausios kavos, pamatėme istorinį, iš Ukrainos atgabentą greitosios pagalbos automobilį, kurio medikų pagalbos prireikė klasės vadovei, kai kopėme į Gedimino kalną. Taigi, integravome istorijos, literatūros ir kūno kultūros pamokas –mat, kopdami į kalną, iš nugaros stūmėme auklėtoją. Darbo rezultatas – Gedimino pilies muliažas.

Išvykoje į Vilniaus Valdovų rūmus vykdėme edukaciją „Lietuvos Didžiojo kunigaikščio šeima“, surašėme dinastiją, pavadintą kunigaikščio Gedimino vardu, išmokome, kad, jam valdant, išaugo valstybės teritorija, Vilnius pirmąkart paminėtas kaip sostinė. Po Gedimino mirties Lietuvą valdė jo sūnūs Jaunutis, Algirdas ir Kęstutis bei vaikaičiai Jogaila ir Vytautas. Ši Gedimainaičių šaka dar vadinama Jogailaičiais. Zygimantas Augustas buvo paskutinis dinastijos atstovas. Šios išvykos metu taip pat ugdėme įvairias kompetencijas – socializavomės 53-iame autobuse (užleidome vietas vyresniems, sulaukėme krentančią senutę), beje, išmokome lietuvių kalbos (autobuso reklaminėje skrajutėje ištaisėme gramatikos klaidą – žodis „ačiū“ buvo parašytas su nosine). Pro autobuso langą grožėdamiesi kvepiančiais narcizais, nuėję pasigrožėti žydinčiomis sakuromis, įtvirtinome gamtos ir žmogaus pamokų žinias. McDonald'o kavinėje savanoriavome padėdami klasės vadovei užsisakyti norimo maisto, įtvirtinome informacinių technologijų ir maisto degustavimo žinias. Darbo rezultatas – sukurta šiuolaikinio padavimo versija apie Gedimino pilies atsiradimą.

